pracovní poměr uznal a pojišťovnu k případnému pojistnému plnění zavázal, musí plniti i závazky z toho plynoucí, zejména platiti i pojistné.

Otázkou, jaký právní účinek nastává, přihlásil-li zaměstnavatel k povinnému pojištění podle zák. č. 221/24 osobu, tomuto pojištění nepodléhající, zabýval se nss již v nál. Boh. A 7938/29, v němž vyslovil a odůvodnil právní názor, že takováto nepovinná přihláška, byla-li pojišťovnou vzata na vědomí, zavazuje zaměstnavatele stejně, jako by šlo o osobu povinně pojištěnou, nepodal-li přihlášku s výhradou nebo upozorněním pojišťovny, že pojistné povinnosti neuznává.

Nař. rozhodnutí, jež přihlášce nepřiznává vůbec závaznosti, ocitá se tím v rozporu se zákonem. Z těchto úvah dospěl nss ke zrušení nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 9300.

Učitelstvo: * Předpis § 30 odst. 6 zák. č. 104/26 týká se také nároku učitelů veřejných škol národních na aktivní služební požitky, vzniklé před účinností tohoto zákona.

(Nález ze dne 2. června 1931 č. 8612).

Prejudikatura: Boh. A 8653/29, 8974/31.

Věc: Božena H. v K. proti ministerstvu školství a národní osvěty o doplatek služebních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka, zatímní industriální učitelka, byla výnosem zšr-y mor. ze 4. června 1926 dána z důvodů zdravotních do trvalé výslužby, když byla před tím již od 1. dubna 1925 na odpočinku dočasném na základě výnosu zšr-y z 22. prosince 1924. Výnosem ze 14. listopadu 1928 provedla zšr k žádosti st-lky přepočítání služební doby st-lčiny a zjistila aktivní požitky z tohoto přepočítání resultující pro vyměření pensijních požitků. Vyslovila však, že vzhledem k ustanovení odst. 6 § 30 zák. č. 104/26 nemá st-lka nároku na žádaný doplatek aktivních služebních požitků a že na zvýšené pensijní požitky má nárok teprve ode dne 1. listopadu 1925, poněvadž dne 1. dubna 1925 vstoupila na dočasný odpočinek a doplatku vyplývajícího z přepočítání služební doby se domáhá žádostí teprve dne 11. října 1928 předloženou, tedy po uplynutí 3 roků od vzniku nároku. Odvolání z tohoto rozhodnutí, které se obracelo proti výroku zšr-y toliko pokud odepřel st-lce doplatky aktivních požitků, zamítlo min. nař. výnosem z důvodů rozhodnutí zšr-y.

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad souhlasně s rozhodnutím stolice prvé odepřel st-lce doplatek aktivních požitků, dovolav se ustanovení § 30 odst. 6 zák. č. 104/26. Stížnost má za to, že tento předpis je přípustno aplikovati jen na platové nároky vzniklé teprve za účinnosti zák. č. 104/26, nikoli však na nároky vzniklé před účinností jeho, t. j. před 1. lednem 1926,

poněvadž bez výslovného ustanovení zákona nelze jeho předpisů použíti na poměry založené před jeho působností. Na podporu svého stanoviska odvolává se stížnost na předpis § 42 učit. zák., podle něhož jest nároky na započítání určité doby pro postup, vzniklé před účinností učit. zákona, použíti dosavadních předpisů, a na nál. Boh. A 887/21.

Nss nemohl stížnosti přisvědčiti.

Ustanovení § 30 odst. 6 věty 2 zák. č. 104/26 v souvislosti s větou 1 praví, že učitel, neuplatnil-li svůj nárok na vyšší služební příjmy, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, do 3 let od vzniku nároku, může uplatňovati nárok na doplatek scházejících částek pouze do 3 let od splatnosti té které částky. Ustanovením tím je tedy normováno, za jakou dobu může učitel veř. školy národní požadovati doplatek na zvýšené služební příjmy, jemu po právu příslušející (srovn. pokud jde o obdobný předpis § 151 odst. 6 plat. zák. č. 103/26, nál. Boh. A 8653/30). Zákon mluví zcela všeobecně o nárocích na doplatky, resp. o jejich zániku a nerozeznává, jde-li o nároky na doplatky, vzniklé za účinnosti zákona platového nebo v době dřívější. Vztahuje se tudíž prekluse vyslovená v cit. předpisu také na nároky z doby před účinností plat. zákona (srov. ve příčině výkladu § 151 odst. 6 plat. zák. č. 103/26 nál. Boh. A 8974/31).

K tomu sluší vzhledem k vývodům stížnosti ještě dodati, že ustanovení cit. § 30 odst. 6 má povahu normy juris cogentis, jejíž účelem bylo, aby na příště byla vůbec odstraněna možnost uplatňovati nároky na doplatky služebních příjmů za dobu dávno minulou. Z toho nutno souditi, že časové omezení zavedené cit. předpisem mělo postihnouti nejen nároky na doplatky, vzniklé za účinnosti cit. zákona, nýbrž i nároky z doby dřívější, pokud v době, kdy zákon ten nabyl účinnosti, podle dosavadního právního stavu mohly ještě býti uplatněny. Ze znění cit. zákonného předpisu i z uvedené jeho intence plyne tedy, že z prekluse tam vyslovené nelze vyjímati ani nároky na doplatky vzniklé před účinností cit. zák. č. 104/26. Výslovného ustanovení zákona, že se prekluse vztahuje i na nároky starší, nebylo vzhledem k tomu zapotřebí, zvláště když tu nešlo o zpětnou působnost zákona, jakou měl nss na mysli v nál. Boh. A 887/21, stížností dovolaném. Právě vyloženému stanovisku není na překážku ustanovení § 42 cit. zák., neboť v předpisu tomto není nic řečeno o možnosti uplatňovati nárok na doplatky služebních požitků za dobu minulou.

Č. 9301.

Řízení před nss-em: I. O účincích nálezu nss-u podle § 7 zák. o ss.

Samospráva obecní. — Zdravotnictví: II. O pojmu řádného bydliště obchodníkova s hlediska předpisů o obchodní taxe.

(Nález ze dne 2. června 1931 č. 8613.)